

Nhóm Bôn Sô Vích và Lenin đã thắng trong cuộc nội chiến Nga 1917 - 1920 vì họ dám giết người tàn bạo hơn so với các phe khác. Chỉ để Công Sản mà Lenin đứng lên đã tốn tiền đồ cũng vì sau khi cướp quyền được rồi họ vẫn dám giết hết những người có ý kiến chống đối. Nếu quá tay giết cả những người không chống mình cũng không sao! Đó là quy tắc luân lý mà cả Lenin những cũng là một quy tắc xưa của Tào Tháo: Thà mình phạm người còn hơn người phạm

mình! Stalin theo đúng chính sách đó để con người quy phục hành cá nhân, bằng cách tiêu diệt ngay các đảng chí cũ có thể cạnh tranh với mình. Hồ Chí Minh có mặt tại nước Nga trong những năm kháng chiến, ông đã nhập tâm. Và sau này ông lại học thêm các phương pháp của Mao Trạch Đông, ông đã thông minh để thấy Mao còn hay hơn Xít vì thế ông giết người mà không cần dùng đến hành quy. Đem người ta ra đấu, bắt đối cho tội chết; dùng “quần chúng nhân dân” làm quan tòa buột tội, xét hình; cùng lúc đó dùng đến ngũ văn công ca ngợi tội ác của mình; đó là những phương pháp Mao Trạch Đông đã dùng rồi để cho Hồ Chí Minh áp dụng một cách trung thành.

Người ta thường chú ý đến những tội ác của Stalin mà không chú ý đến tội Lenin sống người. Trong cuốn sách *The War of the World*, Niall Ferguson chép một bức thư mà Lenin gửi cho các người lãnh đạo Bôn Sô Vích ở Penza, ngày 11 Tháng Tám năm 1918, ra lệnh họ phải giết những “phú nông” (kulak) để thúc đẩy việc trồng lúa nuôi Hồng quân,

“Các đảng chí! Bôn kulak nổi lên phải bắt đầu không thể xong xót... Phải hành động để làm gương cho chúng thấy. 1) Treo cổ (tôi nhận mệnh, treo cổ để mọi người phải trông thấy) ít nhất 100 tên kulak hút máu người. 2) Công bố tên họ chúng nó. 3) Lấy hết thóc lúa của chúng nó... Phải làm sao để trong vòng 100 dặm chung quanh mọi người đều phải thấy, phải biết chuyện, phải run sợ, và kêu lên với nhau: Họ đang đi giết bọn kulak và họ sẽ đi giết hết bọn kulak...”

Tái bút: “Hãy dùng các đảng chí con người như thế!” (trang 150)

Không lãnh tụ nào trong cuộc nổi dậy của Nga dám ra lệnh cho phe mình giết nhiều người như đám Bôn Sô Vích dám làm. Ferguson tính là không kể các người chết vì chiến tranh, “trong những năm từ 1918 đến 1920 có 300,000 vụ hành quy vì lý do chính trị. Không phải chỉ có những người thuộc các nhóm đối nghịch bắt giết mà cả những người Bôn Sô Vích cũ dám cản phá nên đối đám lãnh tụ mới.” (trang 152)

Đội thi Lenin, trại lao động tập trung đầu tiên đã được lập ra, đến năm 1920 đã có một trăm trại tập trung, làm mẫu cho những trại giam sau này mà Stalin và Hitler bắt chước. Chính tập chước mặt vĩ (Cheka) nảy ra sáng kiến “cải tạo” các tù nhân bằng lao động khổ sai. Trại Solovetsky lập ra năm 1923, sang năm 1924 được chính thức gọi là trại cải tạo. Với sáng kiến của Naftaly Aronovich Frenkel, một tù nhân người gốc Do Thái được tuyển để đóng vai cai tù, trại này có chính sách cho những người tù khỏe mạnh ăn no, còn người yếu cho chết đói không sao. Theo Ferguson thì đội thi Stalin có ít nhất 18 triệu người, đàn ông, đàn bà, và trẻ con đã đi qua các trại tập trung cải tạo (Mao Trạch Đông có sáng kiến gọi là Lao Cải: Cải tạo con người bằng công việc lao động). Những con số những người đã bắt công cuộc tập thể hóa nông nghiệp của Stalin buột vào được cùng phải chết đói còn cao hơn nữa.

Đội với các vĩ Chúa Đồi thì những cái chết đó không có gì đáng kể. Một cán bộ của Stalin gửi thích cho cấp dưới nghe về cuộc đấu tranh giữa Đảng Cộng Sản và các nông dân không chịu vào tập thể, “Năm nay là một năm đấu với cái chúng ta với chúng nó coi bên nào mạnh hơn. Phải qua một trận đối chúng mới biết ai làm chủ. Hàng triệu người đã chết, những chứng trình tập thể hóa nông nghiệp sẽ tồn tại mãi mãi. Chúng ta đã thắng!” (trang 204)

Hồ Chí Minh đã chứng kiến những cảnh đó khi tại Nga làm đầu để được đào luyện trong trại giam cán bộ quốc tế của Stalin, với vai trò đem chứng nghĩa Cộng Sản gieo rắc khắp nơi trên thế giới. Không phải Lenin hay Stalin nói, mà chính Trotsky đã nói câu này, “Con đường đến tại Paris và London đi qua Afghanistan, vùng Punjab và Bengal (ở Ấn Độ).” Dù Stalin đã giết Trotsky nhưng ông ta vẫn theo theo bên để bành trướng đó. Trong số các cán bộ được Stalin đào tạo, hai người thành công nhất là Kim Nhật Thành ở Bắc Hàn và Hồ Chí Minh ở Việt Nam.

Cho nên chúng ta không ngạc nhiên nếu Hồ Chí Minh đã sử dụng tất cả các phương pháp dùng bạo lực và dối trá mà Stalin đã học được từ có hiệu quả trong việc cướp hành và con người

Sức vật hóa con người

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Ba, 30 Tháng 6 Năm 2009 22:13

quyền hành. Các phương pháp khủng bố bòn bóc người ta có thể nói đã giết chết người đời so với các gì Stalin đã làm, vì văn hóa phong tục Việt Nam khác với tác phong của người Nga. Với bòn bóc, chính Mao Trạch Đông mới là khuôn mẫu mà Hồ Chí Minh đã noi theo. Nhưng với mặt đối trá thì giữa Mao và Stalin không khác gì nhau. Việc sử dụng các văn nghệ sĩ vào việc đánh bóng chính quyền, ca ngợi lãnh tụ đã được Stalin dùng trước, sau đó Hitler và Mao Trạch Đông. Hồ Chí Minh đã áp dụng giết người hàng loạt ở Việt Nam.

Chính những hành động đó là cái Nhục sĩ Tô Hoài gọi là “sức vật hóa con người.”

Khi mặt trời đỏ rực tài chính dùng bòn bóc để giật chóc, đe dọa dân, khủng bố dân, thì họ đã ác những vốn của phi nhân.

Có những chỗ không những đã ác mà còn tìm cách hạ thấp nhân phẩm của mọi người dưới quyền, khiến cho họ trở thành hèn hạ, mất tự cách. Đó mới là biến con người thành “sức vật” thật sự. Tất nhiên, muốn làm cho tất cả mọi người trở thành hèn hạ, dễ tiếm thì trước đó phải dùng đến các biện pháp tàn ác để dọa. Những cái tội biến con người thành những kẻ hèn hạ, mất cảm khái niệm về nhân phẩm còn kinh khủng hơn nữa. Tô Hoài cho cái tội “sức vật hóa con người” đứng hàng thứ hai sau tội giết người. Có thể đời này cũng được. Tội giết người không nên bỏ, nếu vốn để cho các nạn nhân những đau lên chết xứng đáng làm người. Còn hèn hạ bị t người ta sống như súc vật.